

متن پرسش

سلام علیکم: در کتاب جوان و انتخاب بزرگ فرمودید که افراد اگر در جوانی، انتخابی به وسعت ابدیت شان و روح لایقف و متعالی شان نکنند و شریعت را بعنوان هدف بزرگ زندگی نگیرند، حتی اگر از جهت سنی جوان هم باشند ولی پیر هستند و سن شان که بالاتر برود بد رای و بدبین و افسرده و در هم رفته می‌شوند. آیا می‌توان گفت انتخاب شریعت بعنوان راه انس با ابدیت، آنگاه حقیقتاً و کاملاً وجود انسان را جوان و با طراوات نگه می‌دارد که انسان آرمانش اقامه حد اکثری دین و حضور در طرح وجود مقدس انسان کامل باشد چنانکه امام و آقا دو متشرعی بودند که انتخاب بزرگ زندگی شان شریعت بود ولی در حد مناسک و آداب متوقف نشدند و شریعت را در یک نگاه کلان و ماهواره ای و در راستای جامعه سازی دیدند چنانچه در کتاب طرح کلی اندیشه اسلامی از رهبر انقلاب این مورد به وضوح در نگرش ایشان دیده می‌شود و کتاب شرح دعای سحر امام هم به نحوی عبور از مدرنیته و عالم انسان مدرن که عالم تصرف و تمتع هر چه بیشتر در عالم و ساخت ابزارهایی در این جهت است بسمت نظر به اسماء الهی در جامعه و ساخت جامعه و تمدنی مبتنی بر تجلی اسماء خداست ویژه اینکه انسانها محل ظهور جامع اسماء الله اند و می‌توانند با نظر به اسماء حضرت حق جامعه و تمدن توحیدی بسازند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در چنین شرایطی هستیم و انتخاب بزرگ امروز ما حضور دیانت است در جهان با جمع بین یگانگی با خدا و وسعتی که این حضور در مقابل ما قرار داده است. پیشنهاد می‌شود سری به مقدمات جلسه‌ی ۱ و ۲ شرح «مناجات التائبین» تحت عنوان «با دعا در آغوش خدا» بزنید. موفق باشید